

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Arba'ah ha-ṭurim

Tur Even ha-‘ezer - hu ha-ṭur ha-4. me-arba‘ah ha-ṭurim

Ya‘akov ben Asher
רִשְׁאָ בֶן אַשְׁר

Vin, 5573 = 1813

□

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-8679

בכל גזירותיו נזכר בפירושים ר' יונה ור' יוסטיניאןוס כי מילויו של קדש הילך כנין חורגת מן
ההנוגע ונכון לפיכך לא ניתן לו נוכרי חומס ונחמק מה שנקולח לו סוף
ההילך וצרכו וכשהל כהווים נזקנו לנו נוכרי חומס ולפכו עוזק חביבם: ומ"ש
הילך גזע ע"ש יתיר על קדש כל קדש נזקנו לנו נוכרי חומס ולפכו עוזק חביבם: ומ"ש
וירוחם על בירוק פול וכסם מעמידות זונוגנות ר' יוסטיניאןוס אמר כלבך לך לא תזכיר
סילוק קדש נסכךים וחולנס לחופס גזקך וזה מודע לך

לא אדראה' כת' ארמבי' חשלוח להבירותו כד' יז' ושמונ' פיר' בער' הנושאין אין נבנית בכ' ר' שלא נאמרו דיני השופכונות אלא במעטות בלבד והשע עלי' הראבר' וכוכ' פרשב' ס' כמשנה אבל השולח להבירותו כד' יז' וכדר' שמן אין נבנית כד' שא' שולח לו שלא בשערת החופה או בערת החופה ולא אבל עמו כרך השופכני אבל אם כל עמו אין דילוק בין פרירות למשות אחרן מן האחין שעשה שופכינו לרשות בה' אבוי ואכינו לנו מה ששלוח ומות האב ובא אחרנו נשע' לו שופכון לתפראם ייד האב להזה כשלוחו שאמור לו לעוד לשום אה' אלא אמר אה' עתה כבשוחר' ה'יא לא' לברואם לא ייד לעוד לשום אה' אלא אמר אה' מככ' עתה שופכון לפלו' וumed' וחטבצ'ו ועשה חורת לבלום דילוקין בו בשורה כמו בשר מרלו' אביהן ואינו צריך להזכיר הכל ביש' הראשון שנושא לא' ראשון ראנון שנוש' משלם דילוק הממעילו' ולענין שמות המשלח עם האה' כתוב הר' מה אם שמו' כולם עמו כבשmorph' לכל אה'זא' ציריך לשמה עמו ואם אי' אפשר לו לשמה ציריך לנכות לו וואם לא' שמו' עמו אלא' מא' האה' נס' חזאין לו לשמה אלא עס' אותו שמה עמו ואם א' לא' לו לשמה טבנה לו מחלקו' אבל לכל האחים כשיישאו נתן לכל אדר' דילוק' ואינו מנכח לו כלום:

בְּאַתָּה

ו מה היא הורפה שתמיד עמה אַפְּנָא
לליה כיון שהיא לשוננו נשואין היא כאשר עליך דרכך ונוכחה
בקר חוכמויות אם תחאלם או תחרז ברא' אדריאלב'יא
ובכל אם פרישה נדה ואחר כך נספה להרפה איננה באשר לו נוכחה
חווטס אבל לכל שאר מיל' אַקְרִי שיר חז'ו'רדם'כ' כ' משבחנו
חווטס נוארת נשואין אע'פ' שלאנגעלה ווועה שתריה ראייה
ב'iah אבל אם היה נהנה אע'פ' שכט' לא תינשא נדה עד
מו' הנשואין חורי היא עדי'ן כארוסה לא תינשא נדה עד
שחטטה איז'ן מרכיבין להברכה חתני'עד שחתטה ע'ב' וא'ה'ר' אש
ל כתוב שקראת הרפה לכל דברך ווועה שאינה נוכחה תיספח
כל'ין לבך ברכת התנים אבל איננה נוכחת עמי בסתר אלא
הוא ישב'ן והאנשי'וו' ישנה ב'ין הנשים :

סב מברכין ברכת חתני קורם ננים, חופה והן שוחט ברכוב' בא', אמרה שהכל ברוא ליכורו בא', אמרה יוצר הארץ בא', אמרה אשר יציר את הארץ בצלמו בצלם טמי' הבנינו והתקין לו ממענו לנו עיד' עד בא' יוצר האדים: שושן אמרה' הבנינו והרגל עקי' בקבינו כנראה לחוכה בשמהנה נא', ממשכח צין' בכיניה שמחת השמח רעים הארווב' כשמחרק עירך בגין עין מוקדם גאנא' משחחתן וכולות: בא' אמרה אשר ברוא שון' שמחת החתני כלוח נילת' ונהדר' עיטה החודיטה אהבה ואהורה ולוע' ויעש' מהרה' אלענין שעמץ בער' יזרו' זבורציא' יושל' קל' שלשו' ווקל' שמחה קול' חתונ' זוקול' כללה קול' מזחלת החתני מוחופחים וווער' מכם מה' געיגת'ים בא' משפח' תעתס' האה' הפלחה'ן, הרוכב' אמרה' היה שם זיין' מבכיאין' כוס' של' זיומברך על' ח'יזי' ההי' חילומסדר' כוונ' על' הנטס' גנטיא מאנברך (ז) ז' ברוכו' יש מקומו' שוואגין' להבא' הרם עפ' זיין' וסב' בר'

טב מ

אם־ה' יוצר הארץ־בא" אמרה אשר יציר הארץ בצלמו בצלמו היבנו והתקין לו מכוון לנו ע"י "עד בא" יוצר האדים: שוש אשיש ותול עקר בקבוע נינה להרבה בשמה בא" משמח צין בכחיה שמחת השמה רעים הארווי כשבחר ערך בן עין מקרים נא" משמח חתונוכלה: בא" אם־ה' אשר בראו שיש לנו שבח החן כלב נילת נהר עזרה אהבה אהוה שלום ורש" מחרה" אלהינו ישבענו י"ה ובחוץ יושל' כל שלום ומל שמחה קולות ותוקול כללה קול מזלות דתנים מוחופת ונער" מטמא גינוריהם בא" משמח חתונם הגללה הרכבת אסיה היה שם יי" מבכיאין כוס של יומברך על ח"י החריל חומס רוד כוון על הנקוט נמצוא מכברך (ב) ברכיו יש מקומו שנוגן לתוכה הדרם עם יי"